

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 8Csp/109/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8219202129
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Daráková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2020:8219202129.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov v konaní pred sudkyňou JUDr. Andreou Darákovou, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s. r. o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného advokátom: JUDr. Ján Šoltés, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, proti žalovanej: Y. V., W.. XX.XX.XXXX, F. L. XX, XXX XX J., právne zastúpenej Centrom právnej pomoci ustanoveným advokátom: JUDr. Ivan Savčák, so sídlom Partizánska 45, 085 01 Bardejov, o zaplatenie 3 912,05 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 80,- Eur s príslušenstvom zastavuje.

II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 2 455,54 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 2 535,54 Eur od 04.04.2017 do 31.08.2020; zo sumy 2 515,54 Eur od 01.09.2020 do 22.09.2020; zo sumy 2 495,54 Eur od 23.09.2020 do 23.10.2020; zo sumy 2 475,54 Eur od 24.10.2020 do 20.11.2020 a zo sumy 2 455,54 Eur od 21.11.2020 do zaplatenia, a to všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške po 50,- Eur mesačne, splatných vždy k 20. dňu v mesiaci s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho po mesiaci nadobudnutia právoplatnosti rozsudku s tým, že v prípade omeškania sa s plnením čo i len jednej splátky stane sa splatným celý dlh.

III. Vo zvyšnej časti žalobu zamietá.

IV. Žiadnej zo strán nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) 21.10.2019 sa právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka a. s. (ďalej len „pôvodný žalobca“) domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu 3 912,05 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy počnúc od 04.04.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Pôvodný žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok (ďalej tiež aj len „veriteľ“) uzavrel dňa 08.09.2015 so žalovanou cit. „... zmluvu o pôžičke č. 6215986/0060466412 (evidenčné číslo zmluvy/príd. autorizačný kód)“ (ďalej len „úverová zmluva“), na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanej pôžičku v sume 4 100,- Eur, ktorú sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných 60-tich mesačných splátkach v sume po 118,25 Eur a to až do zaplatenia celkovej sumy pôžičky 7 095,- Eur (60 x 118,25). Avšak keďže žalovaná porušila svoju povinnosť splácať jej poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé jej splátky riadne a včas, veriteľ ju listom z 26.01.2017 označeným ako „Predžalobná upomienka“, vyzval k úhrade dlžných splátok v dodatočnej lehote na plnenie a súčasne žalovanú upozornil na možnosť zosplatnenia celého úveru. Keďže žalovaná ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradila, veriteľ 19.03.2017 úver zosplatnil, o čom

informoval žalovanú listom z 29.03.2017 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“, s tým, že pôvodný žalobca v žalobe uviedol cit.: „Do dnešného dňa uhradil Žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu 1564,46 Eur.“

3. Aktívnu legitímáciu na podanie žaloby si pôvodný žalobca (Všeobecná úverová banka a.s.) odvodil z predloženej kópie notárskej zápisnice N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCRIs 55029/2017 z 11.12.2017, v zmysle ktorej došlo k zrušeniu obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130, Hlavné námestie 12, Kežmarok (t.j. veriteľ), bez likvidácie a to jej rozdelením a zlúčením s nástupníckymi obchodnými spoločnosťami: Všeobecná úverová banka a. s. IČO: 31 320 155, Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava (t.j. pôvodný žalobca) a VÚB Leasing, a.s., IČO: 31 318 045, Mlynské nivy 1, 820 05 Bratislava. Účinky splynutia, zlúčenia alebo rozdelenia spoločnosti nastávajú jeho zápisom do obchodného registra (§ 69a ods. 1 Obchodného zákonníka). V obchodnom registri sa výmaz zanikajúcej spoločnosti a zápis rozdelenia spoločnosti zlúčením pri nástupníckej spoločnosti vykoná k tomu istému dňu (§ 69a ods. 2 Obchodného zákonníka), pričom týmto dňom je v danej veci 01.01.2018. Spôsob rozdelenia imania veriteľa bol potom bližšie určený v projekte rozdelenia zlúčením, ktorý bol uzavretý 11.12.2017 medzi veriteľom, pôvodným žalobcom (VÚB a.s.) a VÚB Leasing vo forme notárskej zápisnice, ktorý je uložený v registri 10 OpP/4/2018 tunajšieho súdu (ďalej len „projekt rozdelenia“). Z tohto projektu rozdelenia je zrejmé, že imanie, s ktorým bola spojená aj pohľadávka prejednávaná v tejto veci, prešla na nástupnícku spoločnosť (t.j. na pôvodného žalobcu), čím sa táto stala právnym nástupcom veriteľa k 01.01.2018.

4. Keďže žalovaná ani po zosplatnení úveru tento neplatila, pôvodný žalobca potom, ako na neho v zmysle postupu popísaného v predchádzajúcom bode tohto rozhodnutia prešla pohľadávka pôvodného veriteľa, sa tejto pohľadávky voči žalovanej domáhal podanou žalobou, pričom si uplatnil nárok na zaplatenie jednako žalovanou neuhradených splátok pôžičky splatných do jej celkového zosplatnenia, ako aj úhrady sumy pôžičky po jej zosplatnení všetko celkovo v sume 5 476,51 Eur, ako aj nákladov na vymożenie tejto pohľadávky v sume 0,- Eur, po odpočítaní sumy 1 564,46 Eur, ktorú sumu z pôžičky do podania žaloby žalovaná už splatila, takže pôvodný žalobca sa tak žalobou domáhal zaplatenia sumy 3 912,05 Eur ($5\,476,51 + 0 - 1\,564,46 = 3\,912,05$) spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania z tejto sumy od 04.04.2017, t.j., cit.: „...od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti...“, do zaplatenia, pričom pôvodný žalobca v žalobe tiež uviedol, že podanou žalobou sa voči žalovanej nedomáha zaplatenia v úverovej zmluve dojednanej zmluvnej pokuty v sume 452,88 Eur.

5. Prílohou žaloby boli: notárska zápisnica N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCRIs 55029/2017 z 11.12.2017; „Zmluva o spotrebiteľskom úvere“ z 08.09.2015; „Predžalobná upomienka“ z 26.01.2017 s doručenkou; „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ z 29.03.2017 a prehľad splátok a úhrad z úverového účtu žalovanej.

6. Žaloba s prílohami bola za účelom vyjadrenia doručená žalovanej do vlastných rúk 02.12.2019, ktorá sa k nej vyjadrila prostredníctvom jej Centom právnej pomoci ustanoveného advokáta, podaním doručeným okresnému súdu 17.02.2020 v ktorom v prvom rade žalovaná uviedla, že úverová zmluva uzavretá medzi ňou na jednej strane a právnym predchodcom pôvodného žalobcu na strane druhej je nepochybne zmluvou spotrebiteľskou a to jednako, vzhľadom už aj na jej označenie a jednako aj vzhľadom na charakter jej zmluvných strán, keďže pri jej uzatváraní právny predchodca pôvodného žalobcu vystupoval ako dodávateľ a žalovaná vystupovala ako spotrebiteľ. Podľa žalovanej spotrebiteľský charakter dotknutej úverovej zmluvy nespochybnil ani sám pôvodný žalobca a preto, je podľa nej potrebné posúdiť jej náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) s tým, že podľa žalovanej dotknutá úverová zmluva neobsahuje všetky obligatórne zákonné náležitosti v zmysle požiadavky vyjadrenej v zákone o spotrebiteľských úveroch, a to konkrétne v úverovej zmluve podľa žalovanej absentuje uvedenie presnej doby trvania zmluvy a namiesto tohto údaja je v úverovej zmluve iba uvedené, že táto trvá cit. „... do splatenia všetkých záväzkov Klienta podľa tejto Zmluvy“, ktorú formuláciu žalovaná považuje za zavádzajúcu, pretože podľa žalovanej cit. „... by doba trvania zmluvy mala byť uvedená jasne, presne a výstižne tak, aby spotrebiteľa uvedený údaj neprivedol do stavu právnej neistoty ohľadom doby trvania tejto zmluvy.“ Z uvedeného dôvodu je podľa žalovanej potrebné považovať, jej právnym predchodcom pôvodného žalobcu poskytnutú pôžičku za cit. „... bezúročnú a bez poplatkov.“, takže žalovaná by mala byť zaviazaná iba k povinnosti splatiť jej istinu v sume 4 100,- Eur, pričom žalovaná uviedla, že nerozporuje,

že z jej poskytnutej pôžičky splatila už v sumu 1 564,46 Eur s tým, že podotkla, že pôžičku riadne splácala až do doby, kedy sa dostala do nepriaznivej finančnej situácie. Žalovaná má tak za to, že cit. „... pokiaľ bude poskytnutý úver posúdený ako bezúročný a bez poplatkov, tejto by zostávalo uhradiť sumu vo výške 2.535,54 EUR...“, ktorú sumu je žalovaná ochotná žalobcovi splácať v mesačných splátkach po 50,- Eur mesačne, keďže je starobnou dôchodkyňou s výškou dôchodku v sume 384,80 Eur mesačne. Podľa žalovanej je úverovú zmluvu z 08.09.2015 potrebné vyhodnotiť ako bezúročnú a bezpoplatkov aj z dôvodu, že pri jej uzatváraní veriteľ nepostupoval s odbornou mierou starostlivosti, keďže nedostatočne zistil majetkové pomery žalovanej, pretože pri zisťovaní jej výdavkov na stravu a bývanie, tieto výdavky, pre žalovanú nepochopiteľným spôsobom, vyhodnotil na 0,- Eur. Okrem toho žalovaná podotkla, že ak by súd nevyhodnotil úverovú zmluvu z 08.09.2015 ako bezúročnú a bez poplatkov, tak potom, žalovaná navrhuje vyhlásiť ju za neplatnú, pre rozpor, v nej dojednanej úrokovej miery s dobrými mravmi, takže aj v tomto prípade, by pôvodný žalobca mal nárok iba na zaplatenie zostatku ešte žalovanou nesplatenej istiny pôžičky v sume 2 535,54 Eur (4 100 - 1 564,46).

7. Podaním doručeným okresnému súdu 09.04.2020 občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov (ďalej len „združenie“) žiadalo, aby ho okresný súd pribral do konania na strane žalovanej, o ktorej žiadosti však okresný súd osobitne nerozhodoval, pretože žalovaná bola už v tom čase zastúpená v spore kvalifikovaným právnym zástupcom, čo okresný súd považoval za dostačujúce na ochranu jej práv.

8. Podaním doručeným okresnému súdu 12.06.2020 pôvodný žalobca (Všeobecná úverová banka a.s.) oznámil okresnému súdu, že na základe „Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok“ uzavretej medzi ním (Všeobecná úverová banka a. s.) a žalobcom (Intrum Slovakia s.r.o.), uloženej registri okresného súdu pod sp. zn. 1OpP 2/2018 došlo k postúpeniu pohľadávky voči žalovanej z právneho predchodcu žalobcu (postupca, pôvodný žalobca) na obchodnú spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. (žalobca, postupník), ktorá skutočnosť bola žalovanej oznámená listom z 02.06.2020 (podľa predloženého podacieho hárku bol list podaný na poštovú prepravu 02.06.2020, pozn.), pričom v tejto súvislosti pôvodný žalobca navrhol, aby do konania na jeho miesto vstúpila obchodná spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., ktorá s týmto postupom vyjadrila svoj súhlas.

9. Okresný súd uznesením č.k. 8 Csp 109/2019-67 z 02.07.2020 (právoplatné 22.08.2020, pozn.) pripustil zmenu subjektov na strane žalobcu tak, že z konania vystúpil právny predchodca žalobcu (Všeobecná úverová banka a. s.) a na jeho miesto vstúpila obchodná spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. (žalobca).

10. K stanovisku žalovanej, ktoré bolo právnemu zástupcovi žalobcu doručené 16.09.2020, sa žalobca vyjadril až podaním doručeným okresnému súdu 27.11.2020, ktorým žalobca jednako z dôvodu, že po podaní žaloby učinila žalovaná na splatenie jej poskytnutého úveru štyri čiastkové úhrady v sume po 20,- Eur v dňoch 31.08.2020; 22.09.2020; 23.10.2020 a 20.11.2020, t.j. celkovo tak týmito úhradami splatila 80,- Eur, tak v tejto časti zaplatenia 80,- Eur s príslušenstvom zobral žalobca svoju žalobu späť a konanie v tejto časti žiadal zastaviť a po zastavení žiadal v zmysle upraveného žalobného petitu, aby okresný súd zaviazal žalovanú k úhrade sumy cit. „... 3832,50 €, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 3912,05 € od 04.04.2017 do 31.08.2020, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 3892,05 € od 01.09.2020 do 22.09.2020, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 3872,05 € od 23.09.2020 do 23.10.2020, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 3852,05 € od 24.10.2020 do 20.11.2020, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 3832,05 € od 21.11.2020 do dňa zaplatenia, to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a priznal nám náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.“ Okrem toho k námietkam žalovanej uviedol, že podľa žalobcu úverová zmluva z 08.09.2015 spĺňa všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a nemá žiadne neprijateľné zmluvné dojednania. Podľa žalobcu doba trvania úverového vzťahu a termín jeho končenej splatnosti je možné vyvodiť z počtu splátok (60) ktorými sa žalovaná zaviazala jej poskytnutý úver splácať periodicky vždy k 20. dňu v mesiaci počnúc od 20.10.2015, takže podľa žalobcu posledný deň splatnosti tak pri 60-tich splátkach pripadol na deň 20.09.2020, kedy súčasne nastala konečná splatnosť celého úveru. V súvislosti s termínom konečnej splatnosti úveru žalobca uviedol, že tento cit. «... sa v úverovej zmluve nachádza v časti ozn. „III Pôžička“, kde je vyjadrený konkrétnym mesiacom a rokom 09/2020. Takéto vyjadrenie konečnej splatnosti s odkazom na vyhlášku MFSR č. 620/2007 Z.z., ktorou sa ustanovuje vzor formulára o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere považujeme za určité a plne v súlade s platnými právnymi predpismi. V zmysle uvedeného právneho predpisu, konkrétne z jej

prílohy v časti vysvetliviek 2C vyplýva, že: „Ak z predchádzajúcich údajov o počte a termínoch splátok ponúkaného spotrebiteľského úveru nie je zrejmá konečná splatnosť ponúkaného úveru, uvádza sa, do akého obdobia musí byť ponúkaný spotrebiteľský úver splatený. Uvádza sa buď konkrétny dátum, alebo dĺžka obdobia v dňoch, týždňoch, mesiacoch alebo rokoch, na ktoré je ponúkaný spotrebiteľský úver poskytovaný.“» V súvislosti so skúmaním bonity žalovanej žalobca uviedol, že žalovaná sa pri podpise úverovej zmluvy riadne preukázala občianskym preukazom; predložila doklad o svojom príjme a aj o výdavkoch s tým, že prehlásila, že tieto údaje sú pravdivé, neboli jej známe žiadne skutočnosti, ktoré by mohlo mať vplyv na jej schopnosť úver splácať a riadne sa oboznámila so zmluvnými podmienkami, takže za okolností, ktoré nastali po podpísaní úverovej zmluvy na strane žalovanej, žalobca nemôže niesť zodpovednosť a žalovaná ho o týchto zmenených pomeroch ani neinformovala a ani z tohto dôvodu nežiadala o zmenu splátkového kalendára. Podľa žalobcu v úverovej zmluve určená RPMN pre daný úver výškou 26,98 % zahŕňala len dojednaný úrok, ako jediný náklad úveru, a táto RPMN nemôže byť považovaná za rozpornú s dobrými mravmi, pretože v rozhodnom čase uzavretia úverovej zmluvy neprekračovala podľa § 1a ods. 1 nariadenia č. 87/1995 Z.z., dvojnásobok priemernej RPMN, ktorá bola 18,01 %, takže cit. „Z uvedeného vyplýva, že sám zákonodarca považuje odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi do výšky 2x priemernej RPMN za akceptovanú, a preto výška dojednanej odplaty dojednaná v predmetnej úverovej zmluve, nemôže byť označená za neprimeranú a v rozpore s dobrými mravmi.“

11. Podľa § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) „Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.“

12. Podľa § 146 ods. 1 CSP „Súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.“

13. Vzhľadom na citované zákonné ustanovenia a na skutočnosť, že žalobca zobral svoju žalobu späť v časti o zaplatenie 80,- Eur (20 x 4) s príslušenstvom, a to v čase pred začatím meritórneho prejednania veci na pojednávaní, okresný súd postupom podľa § 145 ods. 2 CSP v spojení s § 146 ods. 1 CSP konanie v tejto časti zastavil, tak ako to je uvedené vo výroku I. tohto rozhodnutia.

14. Na pojednávanie 02.12.2020 sa nedostavil žalobca ani jeho právny zástupca, ktorí svoju neúčast ospravedlnili písomným podaním doručeným okresnému súdu 02.12.2020 z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti, ako aj z dôvodu hospodárnosti konania, pričom súhlasili s vykonaním pojednávania a s rozhodnutím aj v ich neprítomnosti, preto okresný súd postupom podľa § 180 CSP vec prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti, pričom na pojednávaní prítomná právna zástupkyňa žalovanej zotrvala na svojich písomných vyjadreniach s tým, že žalovaná by mala zaplatiť žalobcovi iba ňou už doposiaľ nesplatenú časť istiny úveru v sume 2 455,54 Eur s prísl. a to po zohľadnení už aj čiastočného späťvzatia žaloby žalobcom s tým, že z dôvodu nepriaznivej finančnej situácie žalovanej žiadajú povoliť žalovanej splácať jej podlžnosť v sume po 50,- Eur mesačne. Žalovaná je starobnou dôchodkyňou a poberá starobný dôchodok v sume 397,40 Eur (krátkou cestou predložené do spisu rozhodnutie Sociálnej poisťovne z 24.01.2020), taktiež spláca z iných právoplatných rozsudkov svoje záväzky a to podľa právoplatného rozhodnutia sp. zn. 5 Csp/82/2019 spláca žalovaná sama sumu po 30,- Eur mesačne a podľa právoplatného rozhodnutia sp. zn. 8 Csp/45/2019 spláca spolu s manželom sumu po 60,- Eur mesačne; žalovaná taktiež v zmysle rozhodnutia súdu v ČR platí výživné za svojho syna v sume mesačne 1 500,- Kč (medzinárodný platobný príkaz doložený do spisu); za telekomunikačné služby platí žalovaná mesačne 22,38 Eur a na SIPO platí 158,83 Eur (plyn, elektrina, voda, TV); doklady založené do spisu. Manžel žalovanej, s ktorým zdieľa spoločnú domácnosť, je onkologickým pacientom a pravdepodobne poberateľom starobného dôchodku.

15. Okresný súd vykonal vo veci dokazovanie vyjadreniami sporových strán a nimi predloženými listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav.

16. Obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. (veriteľ) uzavrela so žalovanou 08.09.2015 „Zmluvu o spotrebiteľskom úvere“ (ďalej len „úverová zmluva“), na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanej bezúčelový spotrebiteľský úver v sume 4 100,- Eur, ktorú sumu úveru sa žalovaná zaviazala splácať v 60-tich splátkach po 118,25 Eur mesačne vždy k 20. dňu v mesiaci, počnúc splatnosťou prvej

splátky 20.10.2015, s konečnou splatnosťou úveru cit. „09/2020“ a dobou trvania zmluvy cit.: „...do splatenia všetkých záväzkov Klienta podľa tejto Zmluvy.“ Celkové náklady, ktoré mala žalovaná za úver zaplatiť predstavovala suma 2 995,- Eur, takže celkovo za úver (suma úveru + náklady) mala žalovaná zaplatiť sumu 7 095,- Eur, pri RPMN 26,98 %, priemernej RPMN 18,01 % a ročnej fixnej úrokovej sadzbe 26,98 %.

17. Listom z 26.01.2017 označeným ako „Predžalobná upomienka“ veriteľ upozornil žalovanú na jej omeškanie so splácaním splátok úveru s aktuálnym nedoplatkom na splátkach aktuálne ku dňu upomienky v sume 327,54 Eur s tým, že cit.: „...ak do 05.03.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 11/2016 bude Consumer Finance Holding, a.s. oprávnená úver zosplatiť.“, k zosplateniu ktorého napokon veriteľ pristúpil a túto skutočnosť oznámil žalovanej listom z 29.03.2017 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru.“, ktorým žalovanej oznámil, že tak ako ju bol upozornil v predžalobnej upomienke, pristúpil k zosplateniu celého úveru s tým, že ku dňu tohto oznámenia predstavovala celková dlžná suma vrátane príslušenstva sumu 3 912,56 Eur.

18. Z prehľadu splátok a úhrad žalovanej na jej úverovom účte mal okresný súd za preukázané, že žalovaná urobila na splatenie úveru 13 splátok v sume po 118,25 Eur a jednu splátku v sume 27,21 Eur, takže celkovo žalovaná týmito splátkami zaplatila sumu 1 564,46 Eur.

19. Podľa § 290 CSP „Spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.“

20. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „v znení účinnom v rozhodnom čase“) „Zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.“

21. Podľa § 658 ods. 1 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.“

22. Podľa § 52 ods. 1 až 4 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.“

23. Podľa § 53 ods. 1 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.“

24. Podľa § 53 ods. 6 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.“

25. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu

spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.“

26. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.“

27. Podľa § 1 ods. 8 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.“

28. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania; veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.“

29. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.“

30. Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.“

31. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov,

- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.“

32. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.““

33. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.“

34. Podľa § 19 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2. Na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.“

35. Podľa § 23 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Dohľad nad dodržiavaním povinností veriteľa podľa tohto zákona vykonáva Národná banka Slovenska podľa osobitného predpisu, ak odseky 2 až 6 neustanovujú inak.“

36. Podľa § 1 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie“) v znení účinnom v rozhodnom čase „Odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.“

37. Podľa § 1 ods. 4 nariadenia v znení účinnom v rozhodnom čase „Na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.“

38. Podľa § 1a ods. 1 nariadenia v znení účinnom v rozhodnom čase „Ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.“

39. Vykonaným dokazovaním mal okresný súd v prvom rade za preukázané, že medzi žalobcom (jeho právnym predchodcom, pozn.) a žalovanou nepochybne existuje občianskoprávny záväzkový vzťah spotrebiteľského charakteru a to titulom zmluvy o úvere, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou, pretože žalovaná pri jej uzatváraní vystupovala ako spotrebiteľ, keďže jej bol poskytnutý úver za iným účelom, ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania a pôvodný veriteľ (predchodca žalobcu) pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vystupoval ako dodávateľ s poukazom na predmet jeho podnikania. Žalobca nepopiera postavenie žalovanej v zmluvnom vzťahu ako spotrebiteľa, ani spotrebiteľský charakter úveru. Preto nemôžu byť pochybnosti o použití ustanovení Občianskeho zákonníka na posúdenie náležitostí celej úverovej zmluvy, vrátane podmienok, za ktorých bol úver poskytnutý, ako aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (zákon o spotrebiteľských úveroch).

40. Na základe preskúmanej úverovej zmluvy, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v súlade s cit. § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, žalobca, resp. jeho právny predchodca poskytol žalovanej spotrebiteľský úver a žalovaná sa zaviazala vrátiť jej poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Keďže zmluva uzavretá medzi stranami sporu má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle cit. ustanovení § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa cit. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy.

41. Súd je povinný skúmať danosť zákonných náležitostí spotrebiteľskej zmluvy za účelom vyváženia nerovnakého (nerovnocenného) postavenia jej zmluvných strán, keďže pre spotrebiteľské zmluvy je vo všeobecnosti charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom spravidla z pozície „slabšej“ zmluvnej strany, nakoľko práve dodávateľ je tvorcom zmluvných podmienok, ktoré sú vopred určené a ktoré spotrebiteľ spravidla nemá možnosť reálne ovplyvniť. Účelom právnej úpravy upravujúcej právne vzťahy spotrebiteľského charakteru je práve vyrovnávať túto nerovnováhu v právnom postavení dodávateľa a spotrebiteľa. Vychádza sa totiž z predpokladu, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Preto okresný súd v záujme naplnenia ochrany spotrebiteľa (žalovanej) preskúmal dôvodnosť žalovaného nároku, najmä v kontexte jeho súladu s príslušnými právnymi normami upravujúcimi ochranu spotrebiteľov a to predovšetkým v tom smere či dotknutá úverová zmluva okrem všeobecných náležitostí podľa OZ obsahuje aj osobitné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere obsiahnuté v cit. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, absenciu ktorých tento zákon v ustanovení cit. § 11 ods. 1 spája s následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

42. Vykonaním uvedeného prieskumu dotknutej úverovej zmluvy okresný súd vzhľadom na zistený skutkový stav a citované zákonné ustanovenia dospel k záveru, že nárok uplatnený žalobcom je dôvodný len čiastočne.

43. Podľa okresného súdu v úverovej zmluve v prvom rade absentuje zákonná náležitosť podľa cit. § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch a to uvedenie doby trvania úverového vzťahu medzi žalobcom a žalovanou, podľa okresného súdu neuvedením tejto skutočnosti sa úverová zmluva stáva pre spotrebiteľa málo transparentná a výpovedná, keďže spotrebiteľ by mal mať poskytnuté prehľadné informácie o úvere bez potreby použitia kalkulačky [t.j. napr. bez toho aby bol nútený odpočítavať si od konečného dátumu splatnosti, ktorý navyše v tomto prípade tiež absentuje (viď ďalej) počiatočný dátum splatnosti a pod., pozn.], pričom treba mať stále na zreteli, že žalobca (dodávateľ) poskytuje úverové služby neurčitému počtu klientov na rôznej úrovni vyspelosti, pričom aj spotrebiteľ s priemernými schopnosťami by mal mať reálnu predstavu o dobe, počas ktorej bude zaťažený bremenom splácania svojho finančného záväzku pochádzajúceho z úverového vzťahu. Okrem toho, podľa okresného súdu údaj o dobe trvania úverovej zmluvy nie je možné stotožňovať ani s údajom o počte splátok (v danom prípade 60 splátok), ktorými mala žalovaná jej poskytnutý úver žalobcovi splatiť a to v uvedenom kontexte podľa okresného súdu už aj len z dôvodu, že ak by tomu tak bolo (t.j. žeby tieto pojmy bolo možné stotožniť, pozn.), tak zákonodarca by logicky nevyžadoval uvedenie oboch týchto parametrov úveru v úverovej zmluve osve [počet splátok - cit. § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch; doba trvania - cit. § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch], ale uspokojil by sa iba s uvedením jedného z nich. Avšak práve v záujme ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľsko - dodávateľskom vzťahu, v záujme neponechať spotrebiteľa, aby si sám pracne z dodávateľom uvedených údajov úveru sám vypočítaval jeho iné parametre, zákonodarca vyslovene vyžaduje, aby v úverovej zmluve bola uvedená tak doba trvania úverového vzťahu ako aj počet splátok. V tomto smere podľa okresného súdu sa nejedná len o vec výkladu aplikovanej právnej normy, ale ide o explicitne (jasne a presne) formulovaný zákonný imperatív ohľadne náležitosti úverovej zmluvy, ktorého porušenie je explicitne sankcionované zákonom predvídaným spôsobom a to bezpoplatkovosťou a bezúročnosťou úveru. A ak by aj bol žalobca (dodávateľ) toho názoru, že sa jedná o vec výkladu cit. § 9 ods. 2 písm. f) a l) zákona o spotrebiteľských úveroch (okresný súd tento názor nezdíeľa, pozn.), tak aj v tomto prípade by platilo, a to opäť v záujme ochrany spotrebiteľa, v spotrebiteľských vzťahoch univerzálne zákonodarcom v cit. § 54 ods. 2 OZ proklamované výkladové pravidlo, podľa ktorého v prípade pochybností o obsahu úverových zmlúv je vždy uprednostnený výklad pre spotrebiteľa priaznivejší. Okresný súd je tiež názoru, že zodpovednosť žalobcu za nerešpektovanie zákonného imperatívu na explicitný obsah úverovej zmluvy, podľa ktorého musí byť v nej uvedený nie len údaj o počte splátok [§ 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch], ale aj údaj o dobe trvania úverového vzťahu [§ 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch], by nebolo možné prenášať ani na plecia spotrebiteľa (žalovanej) s odvolávaním sa na jeho/jej matematické zručnosti a vyspelosť, pretože žalobca (dodávateľ), ktorý podniká v oblasti poskytovania spotrebiteľských úverov musí mať na zreteli nielen rôznorodosť svojej klientely z hľadiska jej zručnosti a vyspelosti, ale aj okolnosti za ktorých spotrebiteľia o úver žiadajú, potrebujú a chcú, pričom častokrát za týchto okolností aj seba viac vyspelý spotrebiteľ stráca ostražitosť a pozornosť k tomu, aby svojim „zodpovedným“ prístupom

mal ešte nahrádzať povinnosti dodávateľa a pracne hľadať, domýšľať si, či vypočítavať si parametre úveru, ktorých umiestnenie v úverovej zmluve, zákonodarca majú už všetko toto na zreteli, už explicitne (obligatórne) zákonne vyžaduje a aj zákonom predvídaným spôsobom sankcionuje. Okrem toho, okresný súd podotýka, že od tohto údaja, t.j. od údaja o dobe trvania úverového vzťahu sú pre spotrebiteľa odvoditeľné a objektívne overiteľné aj ďalšie jeho podstatné parametre ako je napr. najvyššia prípustná úroková miera alebo priemerná RPMN.

44. Na tomto mieste okresný súd uvádza, že keďže absencia, čo už i len jednej zákonnej náležitosti v úverovej zmluve v zmysle cit. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, odôvodňuje legitímne prijať záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, by už nebolo azda ani potrebným zaoberať sa ďalšími dôvodmi, pre ktoré okresný súd dotknutý úverový vzťah medzi žalobcom a žalovanou za taký vyhodnotil, avšak z dôvodu presvedčivosti svojho odôvodnenia sa okresný súd venoval aj ďalším týmto dôvodom.

45. Ďalšou obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je údaj o termíne konečnej splatnosti úveru, ktorý údaj v preskúmvanej úverovej zmluve absentuje. Údaj o termíne konečnej splatnosti úveru má byť uvedený presne, a to uvedením konkrétneho dňa, mesiaca a roku, kedy spotrebiteľský úver nadobudne konečnú splatnosť, pričom v danom prípade je tento údaj v zmluve stanovený len údajom cit.: „09/2020“, čo je nepostačujúce a takéto dojednanie nezodpovedá dikcii ustanovenia cit. § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch. Ani v tomto prípade nie je možné stotožniť tento údaj o termíne končenej splatnosti úveru s počtom mesačných splátok a iný výklad než ten, že termín konečnej splatnosti úveru je potrebné určiť dátumovo, neprichádza do úvahy (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline 5Co 286/14 zo dňa 27.5.2014). Okrem toho v uvedenom kontexte neobstojí obranná argumentácia žalobcu, že spôsob, akým v dotknutej úverovej zmluve uviedol termín končenej splatnosti úveru a to cit. „... konkrétnym mesiacom a rokom 09/2020“ je v súlade s vyhláškou č. 620/2007 Z.z. ktorou sa ustanovuje vzor formulára o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „vyhláška“), pretože táto vyhláška s účinnosťou od 11.06.2010 bola nahradená citovaným zákonom o spotrebiteľských úveroch (č. 129/2010 Z.z.) a teda v čase uzavretia dotknutej úverovej zmluvy z 08.09.2015 už nebola účinnou a teda ak podľa nej predchodca žalobcu postupoval, tak postupoval podľa v tejto rozhodnej dobe neúčinného právneho predpisu.

46. Okresný súd poukazuje aj na ďalší nedostatok úverovej zmluvy a to, že v úverovej zmluve absentuje jej podstatná náležitosť podľa cit. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, v súvislosti s v úverovej zmluve uvedenou ročnou percentuálnou mierou nákladov (RPMN), a to uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, resp. priamo v úverovej zmluve absentuje explicitný a pre spotrebiteľa zrozumiteľný výpočet tejto RPMN na základe údajov platných v čase uzatvorenia úverovej zmluvy s prehľadným uvedením všetkých predpokladov k jej výpočtu použitých. RPMN vyjadruje reálnu cenu spotrebiteľského úveru a je kľúčovým ukazovateľom pre porovnanie výhodnosti úverov od rôznych úverových inštitúcií. Je to teda pre spotrebiteľa najdôležitejší ukazovateľ ceny úveru, pretože okrem úrokovej miery v sebe zahŕňa aj ďalšie iné poplatky súvisiace s úverom ako napr. poplatok za vybavenie účtu, poistenie úveru, ak je podmienkou pre získanie výhodnejšieho úroku, a iné, prepočítané na jeden kalendárny rok. Inými slovami RPMN vyjadruje celkové náklady, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za požičanú sumu, keďže zohľadňuje nielen úrok, ale aj ostatné poplatky súvisiace s úverom. Okresný súd má za to, že v danom prípade v úverovej zmluve nie sú v súlade s dikciou cit. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch prehľadne uvedené všetky potrebné údaje, žalobcom (dodávateľom) použité pre výpočet RPMN, pretože nie je úlohou spotrebiteľa hľadať a „pátrať“ v úverovej zmluve, či táto obsahuje všetky potrebné údaje pre výpočet RPMN, o ktorých spotrebiteľ napokon ani len nemá vedomosť, ktoré všetky údaje to sú (teda nevie ani ktoré má hľadať) a aj preto spotrebiteľ má mať prehľadne a na jednom mieste sprístupnené všetky tieto vstupné údaje k výpočtu RPMN použité. S poukazom na cit. § 9 ods. 2 písm. k), § 19 ods. 1, 2 a § 23 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase, má okresný súd za to, že zákon o spotrebiteľských úveroch v rozhodnom čase uzavretia úverovej zmluvy vyžadoval, aby v úverovej zmluve boli uvedené nie len predpoklady na výpočet RPMN, ale aj samotný jej výpočet, pretože, ako sa z citovaných noriem javí, výpočet RPMN nie je len internou záležitosťou dodávateľa (veriteľa), ktorý by mal v úverovej zmluve uviesť už len výsledok tohto svojho výpočtu, ale tento výpočet má byť transparentným (prehľadným) s komplexným uvedením vstupných premenných na jej výpočet použitých (aby aj spotrebiteľ vedel ktoré z množstva údajov uvedených v úverovej zmluve sú práve tými, ktoré sú pre výpočet RPMN dôležité), tak aby tento výpočet bol odkontrolovateľným nie len samotným

spotrebiteľom v čase uzavretia úverovej zmluvy, ale hlavne a predovšetkým, aby bol odkontrolovateľným aj hocikedy spätne kontrolným orgánom za účelom zistenia, ako a či dodávateľ (veriteľ) v ktoromkoľvek čase postupoval pri výpočte RPMN v súlade so zákonom. Ak by totižto tomu tak nebolo a platilo by, že zákonu by bolo dané zadosť, ak by údaje použité pre výpočet RPMN, bez jej výpočtu, boli uvedené v úverovej zmluve a to na jej rôznych miestach, za ktoré údaje možno považovať výšku úveru, výšku splátky, jej periodicitu a počet, výšku úrokovej sadzby a poplatkov, a ktoré údaje sú v zmysle cit. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch obligatónnymi náležitosťami úverovej zmluvy už podľa písmen g), i), j) a l) tohto ustanovenia, tak potom by zákonodarca logicky nevyžadoval výpočet RPMN a tieto k výpočtu RPMN použité údaje duplicitne aj podľa písmena k) cit. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase a už vôbec by neuvádzal v prílohe tohto zákona aj vzorec resp. rovnicu tohto výpočtu RPMN s odkazom na jeho aplikáciu podľa cit. § 19 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase. Samozrejme podľa okresného súdu, aj v tomto prípade platí pri pochybnostiach o obsahu úverových zmlúv, všeobecné výkladové pravidlo uprednostňujúce výklad pre spotrebiteľa priaznivejší.

47. Na základe vyššie uvedených dôvodov a pri aplikácii citovaných právnych predpisov dospel okresný súd k záveru, že úverová zmluva z 08.09.2015 neobsahuje náležitosti ustanovené cit. § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona o spotrebiteľských úveroch, v dôsledku čoho v zmysle cit. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch to má za následok, že spotrebiteľský úver poskytnutý žalovanej na základe tejto úverovej zmluvy je bezúročný a bez poplatkov, preto okresný súd v tejto časti (úrokov a poplatkov) žalobu zamietol, tak ako to je uvedené vo výroku III. tohto rozhodnutia.

48. Podľa okresného súdu k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru poskytnutého žalovanej, možno dospieť aj aplikáciou cit. § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže žalobca (jeho právny predchodca) pred uzavretím úverovej zmluvy so žalovanou nepostupoval s náležitou odbornou starostlivosťou, pretože náležite neposúdil schopnosť žalovanej splácať spotrebiteľský úver, keďže náležite nezisťoval aj jej výdavky, ktoré predchodca žalobcu v úverovej zmluve ustálil nepochopiteľne na sumu 0,- Eur, pričom pri nezistení výdavkov spotrebiteľa, ktoré sú dané nepochybne minimálne v rovine zabezpečenia základných životných potrieb (bývanie, strava, hygiena a pod.), tak nie je možné objektívne ustáliť v interakcii s príjmami skutočnú, resp. reálnu schopnosť spotrebiteľa úver splácať. V tejto spojitosti sa podľa okresného súdu žalobca (dodávateľ), ktorý má konať s odbornou starostlivosťou, nemôže pri zisťovaní pomerov spoľahnúť iba na nepreukázané tvrdenia spotrebiteľa a to aj vzhľadom k potrebe zohľadnenia charakteru situácie v ktorej spotrebiteľ o úver žiada a chce a kedy je spotrebiteľ zvyčajne vo finančnej tiesni, preto je niekedy kvôli tomu, aby úver dostal, ochotný uvádzať aj nepravdy, či polopravdy. Takéto ľahkovážne konanie však nie je možné, aj vzhľadom na uvedené okolnosti, pripísať na ľarchu spotrebiteľa, pretože je to práve dodávateľ, kto má konať s odbornou starostlivosťou a spotrebiteľom tvrdené si aj overiť a to v neposlednom rade aj v záujme ochrany svojich vlastných záujmov, ak chce, aby mu bol ním poskytnutý úver aj s príslušenstvom spotrebiteľom vrátený (splatený). Predchodca žalobcu tak bez náležitého skúmania majetkových pomerov žalovanej jej poskytol úver, v ktorom dôsledku možno mať za to, že zo strany predchodcu žalobcu mohlo dôjsť k zneužitiu ľahkovážnosti a finančnej núdze žalovanej ako spotrebiteľa. V zmysle cit. § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, sa porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 tohto zákona, t.j. povinnosti náležite posúdiť schopnosti dlžníka (spotrebiteľa) splácať úver, aj bez akýchkoľvek údajov o výdavkoch, považuje za hrubé porušenie tejto povinnosti, s porušením ktorej cit. § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase, spája taktiež bezpoplatkovosť a bezúročnosť úveru.

49. Okrem toho je okresný súd názoru, že v úverovej zmluve dohodnutý úrok z úveru vo výške 26,98 % ročne, nemožno považovať za úrok, ktorý by bol v súlade dobrými mravmi a to jednako z dôvodu, že kvôli tomuto úroku, suma 2 995,- Eur, o ktorú mala žalovaná jej poskytnutý úver v sume 4 100,- Eur preplatiť, predstavuje viac ako 50 % z jej poskytnutej istiny úveru, dokonca je to viac ako 73% zo sumy istiny, a jednako už aj z dôvodu, že v čase, keď bol žalovanej úver žalobcom poskytnutý, banky poskytovali v obdobných prípadoch úvery priemerne pri úrokovej sadzbe 10,43 %, t.j. v danom prípade dojednaný úrok prevyšuje ten priemerný o viac ako dvojnásobok, dojednaný úrok prevyšuje sadzby úrokov pri úveroch poskytovaných v čase uzavretia dotknutej úverovej zmluvy medzi klientmi a bankami. Takéto navýšenie na viac ako dvojnásobok neodôvodňuje ani skutočnosť, že pôvodný veriteľ bol nebankovou spoločnosťou a že zvyčajne bol veriteľom klientov, ktorí nepochodili so žiadosťami o poskytnutie úveru v bankách, najmä z dôvodu nesplnenia podmienok jeho poskytnutia. Pôvodný veriteľ (predchodca žalobcu) totiž vystupoval ako dodávateľ - poskytovateľ spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom

(viď výpis z Obchodného registra), čo predpokladá, že v rámci predmetu tejto svojej činnosti mal byť znalým právnych predpisov upravujúcich poskytovanie úverov spotrebiteľovi ohľadne náležitostí právnych úkonov a že mal konať s odbornou starostlivosťou a dodržiavať tieto požadované náležitosti právneho úkonu a nemal konať v rozpore s dobrými mravmi (tzv. prezumcia znalosti práva). V danom prípade v súlade s judikatúrou (napr. Krajský súd v Prešove sp. zn. 8Co/112/2014 z 18.12.2014) je možné síce konštatovať, že úrok, ktorý by aj prevyšoval jeho priemernú výšku v rozhodnom čase, by síce mohol byť akceptovateľný, ale len za predpokladu, žeby dodávateľ preukázal, z akého dôvodu navrhol úrok v určitej výške a či konkrétne okolnosti prípadu a situácia spotrebiteľa boli takého charakteru (napríklad také rizikové), že vyžadovali stanovenie určitej úrokovej sadzby, avšak pokiaľ v tomto smere nebudú preukázané žiadne okolnosti odôvodňujúce iný záver a teda žalobca žiadne takéto okolnosti netvrdí, možno mať za to, že úver s úrokovou sadzbou v dôsledku ktorej odplata za úver predstavuje viac ako 73% z poskytnutej sumy istiny úveru je v rozpore s dobrými mravmi. Vzhľadom na uvedené, okresný súd aj v tomto prípade, keďže žalobca netvrdil, ani nepreukázal v okolnostiach veci potrebu, resp. dôvodnosť stanovenia úrokovej sadzby až 26,98 % ročne, považuje tento úrok za dojednaný v rozpore s dobrými mravmi, t.j. jeho dojednanie v tejto výške je neprijateľnou podmienkou a teda neplatné, preto má okresný súd za to, že v úverovej zmluve absentuje jeho uvedenie tak, ako to požaduje cit. § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch (napr. Krajský súd v Trenčíne sp. zn. 17Co/313/2010 mal za úroky nezodpovedajúce dobrým mravom úroky vo výške 24 % ročne, Krajský súd v Prešove sp. zn. 3Co/67/2008 úroky nad 25 %, Najvyšší súd SR sp. zn. 1MCdo/1/2009 úroky vo výške 60 % a ďalšie napr. Najvyšší súd SR sp. zn. 5Cdo/26/2011; Krajský súd v Prešove sp. zn. 8Co/116/2014 a pod.). Úrok z úveru je jedným z podstatných znakov definujúcich úverovú zmluvu a keďže okresný súd má za to, že dojednanie o ňom v danom prípade absentuje, t.j. absentuje dojednanie o podstatnej náležitosti úverovej zmluvy, ktorej časť od jej zvyšnej časti nie je možné oddeliť, možno uzavrieť, že zmluva o úvere uzavretá medzi žalobcom (jeho právnym predchodcom) a žalovanou je neplatná pre jej rozpor so zákonom v zmysle § 39 OZ s poukazom na § 3 ods. 1 OZ, a aj preto medzi jej účastníkmi nastáva tiež režim bezdôvodného obohatenia podľa cit. § 451 a nasl. OZ, takže aj z tohto dôvodu je namieste, aby si účastníci vrátili navzájom poskytnuté plnenia v zmysle § 457 OZ bez akýchkoľvek úrokov a poplatkov.

50. Z dôvodu záveru, že úver je bezúročný a bezpoplatkový, boli všetky žalovanou učené platby započítané iba v prospech splatenia istiny jej poskytnutého úveru, pričom žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 4 100,- Eur, pričom do podania žaloby splatila sumu 1 564,46 Eur a po jej podaní jednotlivými splátkami splatila ešte sumu 80,- Eur, teda rozdiel predstavuje suma 2 455,54 Eur (4 100 - - 80), ktorú sumu okresný súd priznal žalobcovi voči žalovanej, tak ako to je uvedené vo výroku II. tohto rozhodnutia.

51. Podľa prvej vety § 517 ods. 1 OZ „Dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.“

52. Podľa § 517 ods. 2 OZ „Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.“

53. Podľa § 563 OZ „Ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.“

54. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie“), v znení účinnom ku dňu omeškania (04.04.2017) „Výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.“

55. Pokiaľ ide o žalobcom požadovaný úrok z omeškania, okresný súd má za to, že žalovaná sa so splatením svojho žalobcom zosplatneného dlhu z úverovej zmluvy z 08.09.2015, dostala do omeškania, tak ako to uviedol žalobca a to minimálne šiesty deň (04.04.2017) po oznámení jej o zosplatnení dlhu spojeného s výzvou na jeho plnenie (29.03.2017), ktorú skutočnosť napokon žalovaná ani nerozporevala a preto je podľa citovaných zákonných ustanovení žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania, podľa v rozhodnej dobe omeškania platných právnych predpisov vo výške 5% ročne z vymeriavacieho základu, ktorý zodpovedá sume s ktorou bola žalovaná ku dňu zosplatnenia v omeškaní, t.j. počnúc zo sumy 2 535,54 Eur [4 100 - t.j. istina úveru (-) 1 564,46 - t.j. do zosplatnenia splatená suma = 2 535,54] a ktorá suma vymeriavacieho základu sa postupne ponížovala žalovanou učenými 4 splátkami po podaní žaloby, ktoré platila v sume po 20,- Eur v dňoch 31.08.2020; 22.09.2020; 23.10.2020

a 20.11.2020. Vzhľadom na uvedené, tak okresný súd priznal žalobcovi voči žalovanej ešte aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania, tak ako to je uvedené vo výroku II. tohto rozhodnutia.

56. Podľa § 232 ods. 2 až 4 CSP „Ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.“

57. Vzhľadom na výšku istiny s príslušenstvom (úrok z omeškania), ku ktorej zaplateniu okresný súd zaviazal žalovanú s prihliadnutím najmä na jej aktuálnu finančnú situáciu vyplývajúcu z predložených dôkazov o výške jej príjmov a výdavkov, z ktorých vyplýva, že žalovaná je poberateľkou starobného dôchodku v sume 397,40 Eur, pričom aktuálne okrem bežných výdavkov v sume vyše cca 200,- Eur aktuálne spláca svoje podlžnosti aj na základe iných právoplatných súdnych rozhodnutí (sp. zn. 5 Csp/82/2019 sama spláca mesačne po 30,- Eur a zo sp. zn. 8 Csp/45/2019 spolu s manželom spláca mesačne sumu po 60,- Eur), pričom manžel žalovanej je onkologickým pacientom, žalovanej tak ostane na žitie mesačne iba suma cca 100,- Eur. So zohľadnením týchto skutočností, keďže cieľom súdu nie je vyrábať zo žalovanej bezdomovkyňu, mal okresný súd za to, že je dôvodné povoliť žalovanej splácanie jej dlhu v pre ňu primeraných splátkach vo výške, ktorú sama navrhla po 50,- Eur mesačne so splatnosťou k 20. dňu v mesiaci s tým, že v prípade, že dôjde k omeškaniu s plnením čo i len jednej splátky, stane sa splatným celý dlh. Žalobca pri takomto splácaní svojho nároku, je chránený stratou výhody splátok v prípade omeškania sa žalovanej s plnením čo i len jednej splátky.

58. Podľa § 255 ods. 1 CSP „Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.“

59. Podľa § 256 ods. 1 CSP „Ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.“

60. Podľa § 257 CSP „Výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.“

61. Podľa § 262 ods. 1 CSP „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.“

62. Podľa § 262 ods. 2 CSP „O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

63. Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto okresný súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania a to podľa § 257 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP. Sumu 80,- Eur, ohľadne ktorej bolo konanie z dôvodu späťvzatia žaloby žalobcom zastavené, okresný súd pre účely výpočtu nároku na náhradu trov konania, zohľadnil ako sumu ohľadom ktorej mal žalobca v konaní úspech, pretože aj ohľadom tejto sumy bola žaloba v čase jej podania dôvodnou, keďže túto sumu žalovaná zaplatila splátkami až po jej podaní, teda podľa cit. § 256 ods. 1 CSP zastavenie konania ohľadne tejto sumy zavinila žalovaná. Žalobca sa v predmetnom konaní domáhal zaplatenia sumy 3 912,05 Eur, pričom úspech mal v časti o zaplatenie 2 535,54 Eur [2 455,54 - rozsudkom priznaný nárok (+) 80 - suma zaplatená po podaní žaloby], t.j. úspech mal v rozsahu 64,81 % a neúspech v rozsahu 35,19 %, pričom rozsahu neúspechu žalobcu korešponduje úspech žalovanej a naopak. Vzhľadom na uvedené, by tak v konaní pomerne úspešnejšiemu žalobcovi patrilo voči žalovanej nárok na pomernú, úspechu zodpovedajúcu náhradu trov konania, avšak vzhľadom na nepriaznivú finančnú situáciu žalovanej (spotrebiteľa), kvôli ktorej jej bola napokon Centrom právnej pomoci aj priznaná bezplatná právna pomoc, okresný súd vzhľadom na tieto skutočnosti dôvod hodný osobitného zreteľa, podľa cit. § 257 CSP žiadnej zo sporových strán nepriznal nárok na náhradu trov konania, tak ako to je uvedené vo výroku IV. tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak

sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.